

עת"א 15554/12/15 - אחמד סרחאן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15554-12-15 סרחאן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	אחמד סרחאן (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו להשתלב בסבב חופשות.

נימוקי הבקשה:

- העותר ריצה כבר יותר מ-1/4 מתקופת מאסרו.
- הוסבר לעותר שבקשתו לחופשה נדחתה משום שנמצא בתאו תקליטור. חרף הסבריו כי אין לו נגיעה לתקליטור, סרב המשיב לשנות את החלטתו.
- אין כל מניעה חוקית להוצאתו של העותר לחופשה. החלטת המשיב נגועה בשרירות לב, בלתי סבירה ומפלה ונובעת משיקולים זרים.

תגובת המשיב:

- דחיית בקשת העותר לחופשה נסמכה על עמדתם השלילית של גורמי המודיעין המתנגדים להוצאתו לחופשה.
- קיים מודיעין עדכני שעניינו התנהגות שלילית. בעקבות המידע המודיעיני הורחק העותר ממרכז התעסוקה בכלא, שם הועסק במסגרת מאסרו.
- העותר ביצע עבירת משמעת כשלא חזר לעבודה לאחר שסיים קבוצת טיפול ועל כן נערך עמו "ראיון אזהרה".
- משטרת ישראל מתנגדת לחופשה בעקבות המידע שעליו הצביעו גורמי המודיעין בשב"ס.

עמוד 1

דין:

העותר הנו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 4 שנים ו-30 יום בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ועבירת תעבורה - הפקרה לאחר פציעה. מסווג בקטגוריה ב/2, שמשמעותה לעניין חופשות היא, כי כל אישור יציאה שלו לחופשה מותנה באישור אח"מ/קמב"ס (יחידת המודיעין של שב"ס ומשטרת ישראל), וזאת בהתאם להוראות פקנ"צ 04,40,00 שעניינה חופשות אסירים.

העובדה שהאסיר ריצה את העונש המינימלי הנדרש כתנאי הכרחי, על פי הפקנ"צ - חופשות, כדי לצאת לחופשה, איננה הופכת אותו אוטומטית לבעל זכות מוקנית לצאת לחופשה. ריצוי תקופת מאסר מינימלית הינו רק אחד התנאים והשיקולים.

יציאתו של אסיר לחופשה היא עניין הנתון לשיקול דעת של הגורמים המוסמכים. ההחלטה צריכה להתקבל, בין היתר, תוך איזון בין עניינו של האסיר ביציאה לחופשה לבין אינטרס ההגנה על שלום הציבור וביטחונו. מכאן, שאין פגם בהחלטת הגורם המנהלי המסתמכת על גורמי המודיעין, שעמדתם רלוונטית להחלטה בדבר יציאה לחופשה. הסתמכות המשיב על גורמי המודיעין, גם אלה של הכלא - האחראים על השלטת הסדר והביטחון בתוך הכלא, וגם אלה של משטרת ישראל - האמונה על קיומו של הסדר הציבורי וביטחון הנפש והרכוש, כפי שקובע סעיף 3 לפקודת המשטרה (נוסח חדש) תשל"א - 1971.

הביקורת השיפוטית הבוחנת את החלטת המשיב בנוגע לחופשות, מתמקדת בבחינת חוקיות וסבירות הפעלת שיקול דעת של הגורמים המוסמכים, כאשר בימ"ש אינו מחליף את שיקול הדעת המקצועי הנתון לרשות הרלוונטית (רע"פ 3253/13 מונדר נ' מ"י, רע"פ 4211/13 סלמאן נ' מ"י, רע"פ 7482/15 עודאי מסארווה נ' מ"י).

לרשות הרלוונטית ישנה הסמכות ונתון שיקול דעת האם ומתי להפוך כל מידע מודיעיני למידע גלוי ואימתי ל"תרגם" את המידע לכלל הליך פלילי או הליך משמעתי, תוך בחינות מכלול השיקולים בכל מקרה ומקרה.

מהתייחסות ס. מפקד בית הסוהר שצורף כנספח לכתב התשובה עולה, שהאסיר רואין ראין אזהרה ביום 15/11/15 ע"י מנהלת האגף משום שלא חזר לעבודה לאחר קבוצה.

קיים מידע מודיעיני גם מ-10/15 וגם מ-12/15. המידע בעניינו אומת ורמת אמינותו גבוהה.

סיכום של דבר:

התנהגותו של העותר בכלא איננה חיובית. קיימים מידעים בעניינו עליהם מבססים גורמי המודיעין והמשטרה את עמדתם. החלטת המשיב הינה סבירה ובמסגרת סמכותו.

לפיכך העתירה נדחית.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.